

זמני כניסת ויציאת השבת

ירושלים	19:13	20:31
בני ברק	19:31	20:34
ציריך	20:00	22:30
וינה	20:44	22:12
אנטוורפן	21:43	23:15
פריז	21:30	23:04
לונדון	21:08	22:27

דבר הישיבה

המפגש הראשון עם הגבירים בארה"ב

בדינר הראשון שערכה הישיבה בארה"ב, לאחר שנתמנה מרן **רבי נתן צבי פינקל** זצ"ל לראש הישיבה, כבר ניכר היה שאינו בקו הבריאות.

עשו לו היכרות עם הנדיבים שהגיעו לדניר, והוא דיבר בפניהם בשפה פשוטה, על מצוות לימוד התורה והנחיצות של כל אחד שיהיה בה חלק. לאחר מכן הסביר עד כמה זקוקה הישיבה לעזרתם של נדיבי עם, כדי להחזיק את המוסדות, ואף להרחיב ולבסס את הישיבה ואת עולם התורה בארץ הקודש.

למרות שאותם נדיבים לא הכירו את רבינו עד לאותו יום, הוא הצליח לכבוש את ליבם, הם נשבו בקסמו, נקשרו אליו בלב ונפש ופתחו את ליבם וכיסם להחזקת הישיבה.

לימים סיפר אחד התורמים, שלאחר אותה פגישה עם רבינו, הוא יצא מהחדר ופרץ בבכי. הוא כל כך התרגש כששמע את דבריו היוצאים מן הלב של רבינו, וחש בכנות כוונתו העמוקה, שאכן משאלתו האמיתית ומשאת חייו היא הרחבת גבולות התורה והקמת דור העתיד של עמלי התורה, מאז החליט אותו נדיב לעמוד לימינו של רבינו בכל כוחו. ואכן, במסעותיו של רבינו לפתחי נדיבים נפגשו מליו בתופעה שחזרה על עצמה שוב ושוב וכל נדיב שאליו הגיעו, התבטא שהוא מצטער שרק עכשיו הוא מכיר את רבינו, את פעלו ואת שלל מעלותיו, ומיהים והלאה יעמוד לימינו בכל אשר יוכל.

מספר גיסו הג"ר בנימין קרליבך: "במסעו הראשון של רבינו לארה"ב נפגשנו עם אחד הנגידים הנודעים <

הנה הפשטתם צורת הישיבה, וקלטתם רוח ורצון הישיבה, ובוזה עשיתם לכם חבורה לילך בעקבות רוח הישיבה, ובכל מקום שאתם נמצאים לקחתם זאת כאילו להיות עם הישיבה בין כתי הישיבה"

(מנחם מנדל הכהן רבי ירוחם ליבוביץ
זצוקל סמיר)

בית מדרש



גליון שבועי לתלמידי, בוגרי וידידי ישיבת מיר | גליון 583

מתורת רבותינו

מעלת הסדר ראשונה במעלה - שקודמת לכל המעלות

ויקה קרח וגו' (טז, א).

הואים שמעלת הסדר ראשונה במעלה שקודמת לכל המעלות. היה **הסבא מקלם** זצ"ל ממשיך את מידת הסדר לחוט של השרשרת שמחזיק את כל המרגליות ואבני החן שאם הוא לא חזק דיו או לא קשור היטב, כל המרגליות בסכנה.

בית דוד (עמ' קכט)

הגה"צ **רבי דוד ווין** זצ"ל מביא בשם רבו מרן המשגיח הגה"צ **רבי ירוחם ליוואוויץ** זצ"ל שרואים ששורש חטאו של קרח שבגינו הגיע למצב שלא יכול היה לשלוט על עצמו, החל מכך שהקב"ה זיכה אותו בממון רב, וזה גרם לו לבלבול וזה גרר אותו להגיע להיכן שהגיע, ולו היה מסודר ומיושב במחשבותיו, לא היה הכסף גורר אותו לקנאה.

בשעת מחלוקת מאוד קשה לחשב - אחד ועוד אחד שווה שתיים

ויקה קרח וגו' ואון בן פלג בני ראובן (טז, א).

לכמה שעות? כיצד הצליחה אשתו לשכנע אותו לשנות יין? ממש פלא!

היא פשוט אמרה לו: מה אתה מרוויח מכל הסיפור, עכשיו אתה בסך הכל דרגה ב' וכאשר קרח יהיה כהן גדול גם כן ישאירו אותך מועמד שני או שלישי, אז מה אתה נכנס בכלל לעובי הקורה, לא תרוויח כלום מכל הענין.

וכי זו חכמה? כל אחד יכול לומר את מה שאמרה: אתה עכשיו שמש, וכשקורח יהיה כהן גדול גם תהיה שמש. וז"ל חכמה זו שלמה המלך מצביע כ"חכמות נשים בנתה ביתה" וכי היה עליה ללמוד פילוסופיה כדי לחשב את החשבון הפשוט הזה!!

אמר בזה מרן הגר"ח שמואלביץ זצ"ל יסוד נוקב ויורד: כן! בשעת מחלוקת, בלהת האש, אם האדם מסוגל לחשב לעצמו חשבון פשוט ברמה של אחד ועוד אחד שווה שתיים - אכן, זו חכמה אדירה!

אדם בשעת מחלוקת מאבד את הראש ולא מסוגל לערוך חשבונות פשוטים. שיקול הדעת שלו לא קיים. ואם, בכל זאת, הוא נעצר וחושב את הדבר העקרוני, החיוני, ואת הסברא הפשוטה, זו חכמה גדולה. - שה' ישמור ויציל, שאף אחד לא יגיע לכאלו מצבים ולכאלה ניסיונות.

יחי ראובן

מרן ראש הישיבה שה"ת **הגאון רבי חיים שמואלביץ** זצ"ל אמר רעיון יקר, ווארט שכבר התפרסם בשמו בתפוצות ישראל, אבל עם פרסומו בדרך כלל לא נותנים לב להתבונן עד כמה נפלא הוא, ועד כמה הוא מעשי על כל צעד ושעל.

אמרו חז"ל (במדבר רבה יח, כ): "חכמת נשים בנתה ביתה" - זו אשתו של און בן פלג, ואיוולת בידה תהרסנה" - זו אשתו של קרח. אשתו של און בן פלג הצילתו ואילו אשתו של קרח היא זו שגרמה למותו. היא פיתתו ובעצתה בא כנגד משה והיתה סיבת כל המחלוקת, ו"רבים חללים הפילה" (לשון רבינו בחיי בפרשתנו).

איזו חכמה היתה מונחת במעשיה של אשתו של און? והלא לכאורה לא עשתה משהו מיוחד. בסך הכל, נתנה לו לשונות יין משובת, וסיעה בידו לשכב על מיטתו, כדי שישן טוב ומה שבטוח בטוח, כי בוודאי בעת השניה הוא יישאר בבית ולא ילך איתם, וכך הרוויחה זמן גורלי, כי ממש בשעות אלו המצב החמיר. קרח ועדתו נבלעו באדמה, והוא ניצול בעולם הזה, וגם ניצול מאיבוד חלקו לעולם הבא.

ואיך באמת הסכים און בן פלג ללכת לישון, הרי הוא היה ראש המפלגה!! איך בעיצומה של הקמת המפלגה החשובה כל כך והגורלית, אחד מראשי החבורה: הסכים לשכב לישון ולעזוב את כל הענין

החטאים מונעים מהאדם את המבט האמיתי על החיים

רב לכם בני לוי (טז, ז).

ירוחם ליוואוויץ זצ"ל על פי מה שהיה הגאון **רבי ישראל סלנטר** זצ"ל אומר שבגשמיית אפילו אם יהיה האדם צמא מאוד וימצא לפתע כוס מים וכולם יאמרו לו שהם זכים ובריאם אולם ימצא

ולא טפשים היו שכך התרה בהם וקבלו עליהם לקרב? אלא הם חטאו על נפשונם (רש"י)

מהו ההסבר בדברי רש"י לא טפשים היו אלא שחטאו היה מסביר מרן המשגיח הגה"צ **רבי**

מתורת רבותינו

שם אחד יתכן שיהיה משוגע ממש שיאמר לו שראה מישהו שם במים אלו סם המוות אותו אדם כבר לא ישתה את המים למרות שזה נגד השכל הישר שהרי סוף סוף האנשים הפקחים מבטיחים לו שאין כלום במים למרות זאת הוא יפחד ולא יכנס אפילו לסיכון קטן מחשש אולי המשוגע צודק לעומת זאת בענייני יראת שמים זה אחרת הולך לו האדם בעולמו בריא ובטוח ולא מפחד ולא דואג כלום על אחריותו ומדוע אינו חושש ולו כמסתפק אולי יענש ורע ומר יהיה לו על כך שהוא עובר על פי השי"ת הלא הוא אדם מאמין וירא שמים אלא שהיצר משכיח ממנו זאת.

זה מה שהיה קשה לרש"י: משה רבינו עומד ומתרה בהם בשם השם שהמחתות והקטורת "סם המות נתון בתוכם, שבם נשרפו נדב ואביהוא", ואיך הם מתקרבים ולא מפחדים, ומכניסים עצמם לסכנה גדולה מיידית, הלא אינם טפשים. זאת הרי פליאה שאין לה כל ביאור אלא - מתרץ - הם חטאו על נפשותם וממילא נאטמה אוזנם משמוע.

דעת תורה (הובא ב'לתתך עליון')

כבוד הבריות גם למי שמגיע לו בזיון

אמור אל אלעזר בן אהרן וירם את המחנות (ז', ב). לא רצה הקב"ה לומר כן לאהרן עצמו כדי ללמד דרך ארץ בכך (מאיר)

הדברים מפליאים, מה מקום יש לחוש לכבודם של המאמנים וחמישים איש מקריבי הקטורת החטאים בנפשותם שחלקו על כהונתו של אהרן ועליהם אמר משה "לכן אתה וכל עדתך הנועדים על ה'".

מרן ראש הישיבה שה"ת הגאון **רבי חיים שמואלביץ** זצ"ל היה אומה, שמכאן נלמד לימוד גדול שאפילו בני

מוות "הנועדים על השם" אין כבודם הפקר ועונשם נמדד בחשבון נפלא ומדוקדק, ואף שבמעשה זה נחרטו לזרואן עולם על מזבח ה' שהרימו את מחנותם, למרות זאת, שאהרן עצמו ירים את המחנות היה יותר ממה שמגיע להם ולכן מנע אותו הקב"ה מכך.

ליצנות אחת דוחה מאה תוכחות

וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם ה' (ז', ו).

שמעתי מהמשגיח [הגה"צ **רבי יחזקאל ליינשטיין**] זצ"ל, יש לתמוה תמיהה רבת, לאחר שהארץ בלעה את קרח ולאחר שר"נ אנשים נשרפו, היתכן שוב

י'ולנו' וכי לא למדו לקח?

אלא הביאור בזה: זהו כח של ליצנות, "ליצנות אחת דוחה מאה תוכחות" שאף לאחר שראו האותות

והמופתים מכל מקום ליצנות אחת, יש בכוחה לדחות כל מה ששמעו וראו.

מליץ יושר

לשם מה נזקקה שמירת הלויים סביב המשכן

ונשאו את עון המקדש (יח, א). אתם תשבו ותזהירו על כל זר הבא ליגע (רש"י)

מרן המשגיח הגה"צ **רבי ירוחם ליוואוויץ** זצ"ל היה מתפעל, לא היה מספיק שנכתבה אזהרה שכל זר לא יקרב אל הקודש, צריכים היו להעמיד שבת שלם לשמור בקביעות שלא יתקרבו להכנס למקדש, אלו

שלא מורשים לכך.

עד כדי כך היתה תאווה ותשוקתם להיותם עובדים בקודש ולהתקרב אל השי"ת, עד שיש חשש שלא

יוכלו לשים מעצור לרוחם והיו צריכים להציב שומרים מיוחדים.

דעת תורה - במדבר

מכתבי רבותינו

"שהעסק בעמקות התורה היא שמגדלת את האדם ומרוממתו, והיא התרים בפני כל הרוחות שמבחוץ..."

מורנו ראש הישיבה **הגאון רבי רפאל שמואלביץ** במכתבו לתלמיד, על גודל מעלת עיון ועסק התורה שהיא כתרים בפני היצר הרע:

"וידוע אני כי כל תוספת ביגיעה באותה נקודה, מצד אחד כרוכה היא בקשיים גדולים, ומצד אחר שכרה הרבה מאד, בבחינת לפום צערא אגרא, שע"י כן זוכים יותר ויותר להבין ולהשכיל את עמקי הדברים. ואכן מלבד העצלות הטבעית שאצל כל אדם המפריעה לו, הרי יצרו של אדם אינו נותן לו לעסוק בכך, ומפתהו להסתפק במה שהשיג

עד עתה וללכת הלאה, ומשום שיסוד זה ידוע לו, שהעסק בעמקות התורה היא שמגדלת את האדם ומרוממתו, והיא התרים בפני כל הרוחות שמבחוץ. ועל כן עומד הוא [היצר הרע] כחומה לפני האדם למנוע ממנו ההתעסקות בעומק הדברים, וצריך כח רצון גדול ולסייעתא דשמיא להתגבר עליו."

דבר הישיבה

בארה"ב, שבאותם ימים היה מהמפורסמים ביותר, והיה צורך במאמצים רבים לפגוש אותו. רבינו דיבר אתו כדרכו על מעלת לומדי התורה, ועל השותפות החשובה שיש למחזיקי התורה בעולם. כשיצאנו את החדר קרא לי הנגיד, והביע את פליאתו על כך שהפקידו את הישיבה הגדולה "ישיבת מיר" בידיו של אדם כה חלוש וחולה, ותהא איך יוכל בכוחותיו הדלים להחזיק את הישיבה.

בסופו של דבר, עשרים שנה אח"כ, ביקר אותו נגיד בארץ, וביקש לבקר בישיבה ולהתקבל אצל רבינו. כשהגיע וראה את כל מה שהקים, ספק את ידיו בהתרגשות, ואמר: "איך יכולתי להתפלל, איך הפקידו את הישיבה בידי. הרי הוא הוא הגב, שיכול היה לרומם ולהעצים את המפעל הגדול של ישיבת מיר".

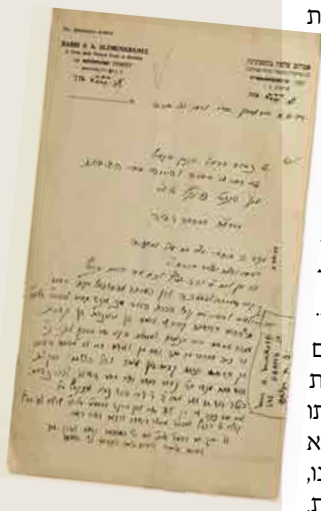
(בכל נפשך)

הגאון אברהם שלמה בלומנקראנץ זצ"ל בעל דברי שלמה ח' תמוז תשס"א – כ"ד שנה לפטירתו



רבי אברהם שלמה בשיבת מיר בקבא, יפן
(טרם עברו לשנחאי) בימי הזעם, בימי בברורות
(בגיל 24-25) כתלמיד הישיבה בגולה.

מכתב ששיגר
הרה"ג אברהם
שלמה
בלומנקראנץ
מחשובי הרבנים
בברוקלין אל מרן
ראש הישיבה
הגאון החסיד רבי
אליעזר יהודה
פינקל זצ"ל לפני
כשישים שנה
ובו מספר על
הצלחתו בגיוס
תמיכה לישיבה
הקדושה.



בקובץ הפרדס (חודש תשרי תשמ"ה) נכתב סקירה
מרתקת על ספרו דברי שלמה חלק ג' על הלכות
שבת, ונצטט כמה קטעים מעניינים:

הספר נדפס עם הסכמות ועדויות של גדולי
עולם, הגר"י פינקל זצ"ל והגר"ח שמואלביץ זצ"ל,
ראשי ישיבת מיה, שבה למד מחברנו הגדול, הרבה
שנים, עוד קודם שירדה השואה על עם ישראל.
אולם במקום שהספר בעצמו משמש עד נאמן
על רמתו התורתית של המחבר שוב אינו זקוק
להסכמה ולדברי שבח של אחרים שיעמדו בשער
ויכריזו על מהותו של הספר וגדולתו של מחברו...

הגר"ש בלומנקראנץ הינו מהרבנים המובהקים
המקדיש רוב עיתותיו למלחמתה של תורה. עטרת
הרבנות בביה"כ 'בית תלמוד תורה דברוקלין' הולמתו
והוא מפאר את כותל המזרח של עולם הרבנים. הוא
ממשיך את מסורת הרבנות העתיקה, שלדאבוננו,
דועך אורה וצורתה מסתלפת בנוסחאות שונות וזרות.

אגודת הרבנים יכולה להיות גאה על שבתוכה
נמצא אישיות תורנית מובהקת כהגר"ש בלומנקראנץ.
היושב באהלה של תורה ומרביץ תורה ברבים ע"י
ספריו היקרים.

נשאר איש מיר

כשיצא לאור דברי שלמה חלק ד' חידושים וביאורים
על הרמב"ם הלכות עבודת יום הכיפורים, נכתב
בקובץ הנ"ל (חשוון תשנ"א חוברת ב שנה ס"ה)
כדלהלן:

המחבר דן למרות שזה יותר מחמשים שנה
שעזב את בית מדרשה של ישיבת מיר - הצליח
לקיים בעצמו את כל ההשראה והבושם הטוב
מגן עדן - מיה, ולמרות כל הקושיים והמעצורים
והאטמוספירה החומרית הקשה של אמריקה הצליח
הרב בלומנקראנץ להישאר איש מיר. כדוגמת מיר
דמלפנים הצליח המחבר לשבת כאן על התורה ועל
העבודה בהתמדה ובעמל רב.

הספר "דברי שלמה" הרביעי בסידרה, מעיד על

ר' שלמה נולד בשנת תר"פ בעיר וויסקי בפולין לאביו
הגר"ר מרדכי דוד בלומנקראנץ. המשפחה עברה לוורשה
בה שימש ר' מרדכי דוד כמנהל ומשגיח בישיבת
גנשה-8 (גנשה הוא שם רחוב מפורסם בוורשה).

ר' שלמה למד בשיבות לומזה ומיר ונשא את
בתו של ר' צבי הירש דאכוביץ ז"ל רב מפורסם
בברוקלין. בשנת תש"ו היגר לארה"ב והתיישב באיזור
וויליאמסבורג בברוקלין. בשנת תש"ח נתקבל כרב
בקהילת תלמוד תורה וחרב באגודת הרבנים בארה"ב.

מלבד ספריו כתב ופרסם כמה מאמרים בקובצים
וירחונים עוד מבחרותו בישיבת מיר והתכתב עם
גדולי וגאוני דורו ובא זכרו בספרי שו"ת.

על ימי לימודו בישיבת מיר המעטירה, מעידים רבותיו
בהסכמה לספרו, ונצטט מדבריהם. מרן רה"י הגה"ח
רבי אליעזר יהודה פינקל זצ"ל כתב: "מכבר בלומדו
בישיבתנו הק' במיר, בשקידה גדולה היה מחדש
הרבה חידושים נכונים, ומשך שבתו באמריקה עוד
הגביר חיילים לתורה, וכעת זכה להעלות חידושיו על
ספר, והנם נאמרים בבקאות וחריפות גדולה ובהבנה
ישרה ונכונה, ומפיצים אור בעינינו שלא נתבארו..."

בסכמה לספרו דברי שלמה על מסכת ע"ז מפליג
עליו בדברים **מרן רה"י שה"ת הגר"ח שמואלביץ**:
הנה ידידי הרב הגאון המפורסם סוע"ה צנא מלא
ספרא שקדן גדול כש"ת מוה"ר שלמה בלומנקראנץ
שליט"א רב בברוקלין... **ומכירני את ידידי הרה"ג
המחבר שליט"א מעת לימודו בישיבתנו הק' במיר
ובשנחאי בשקידה רבה, וכבר אז הרבה לחדש חידושי
תורה נכונים, ומאז ועד עתה הנו שקוע ועמל בתורה
ומעלה פנינים יקרים...**

בהקדמה לספרו מעלה הרב בלומנקראנץ בשורות
ספורות את רבותיו: "ועלי להוכיח את רבותי שהאצילו
עלי מתורתם, בין בישיבת מיר ובין בעת נדודה
בגלות שנגחאי כינא, טדמו"ק מרן הגר"י פינקל
זצלה"ה, ששם עיני עלי מיום בואי להישיבה הק',
ויב"ח מרן הגה"צ מוה"ר לוינשטיין שליט"א מנהל
רוחני, ומרן הגר"ח שמואלביץ שליט"א, ר"מ דישיבת
מיר בירושלים עיה"ק.

גדולתו בתורה ועל הבנתו העמוקה בתורה והחידושים
- פרי חייו כאן באמריקה, מדבר הוא המחבר ברוות
ומתאמץ להאיר כל ענין וענין על ידי הבנת הגדרים
והעמדת כל דבר ודבר על אופניו, והקשויות שהוא
מקשה הולכות ומתבהרות ומיתרצות על בירור
היסודות.

עיקרו של הספר אינו בהוראות למעשה אלא בביאורי
סוגיות וביחורי עננים שונים מסובכים וקשים, ובעיקר
בעיני יוה"כ הדורשים התעמקות ועמל רב להבנים.

שני פרצופים ליהדות אמריקה בכללה: מצד אחד
בלבול רוחני, ומיד השני - אדירי תורה וגבורי רוח,
אשרי לו להרב בלומנקראנץ שחלקו גדול בין
האחרונים, וספרו היקר מעיד על כך כמאה עדים
נאמנים. כל ספריו - ד' חלקים - מהווים עדים נאמנים
על קומתו הרוחנית תורנית של המחבר שתמיד הי'
נחבא אל הכלים וישב לו בפנינו השקטה, פינה
של תורה ויר"ש, והתחמם באש שלהבת של תורה
שספגה בקרבו בהיותו בישיבת מיר המעטירה.

נלב"ע ח' תמוז שנת תשס"א.

דברי ליצנות – מעשה האלמנה

ויקהל עליהם קורח את כל העדה (טז, יט). פירש רש"י: בדברי ליצנות. ואיתא בילקוט (תחילת הפרשה) "ובמושב לצים לא ישב" זה קורח שהיה מתלוצץ על משה ואהרן.

שיעשה זאת בשמחה ולא יתלונן כלל. וכן הוא אצל האלמנה אם יש לה אמונה שלמה שכל מה שיש לה הוא מהקב"ה והוא ציוה ליתן מעשרות ומתנות כהונה, הרי ודאי שתתן בשמחה, ואין בזה שום צער עברה, וכביכול כל נתינתו היא בתנאי מתחלה ע"ד כן ליתן חלק לעניים ולכהנים, ואם היא מתלוננת הרי שחסר לה באמונה.

אולם קורח שהציג את המעשה כאילו היא מסכנה, הרי זה מלשון

אדרבה שמח במה שקיבלה האלמנה מתנה ממרומים.

שמחת קנאתו נתעורר ולא ראה יפה, ולכן ראה כביכול שהשדה והבהמות הם שלה מעיקרא, והנתינה לכהנים ולעניים זהו מממון שלה, ואם כן הרי שצריך לרחם עליה, אבל האמת היא שאי"ז אלא דברי ליצנות, כי המתבונן והמאמין לא רואה כאן שום סבל, אלא אדרבה שמח במה שקיבלה האלמנה מתנה ממרומים.

משולחן רבי אליהו ברוך – בפרשתנו

של קורח, ולכאורה צריך ביאור הרי קורח בא לנצל את רגשת הלב לאלמנה ויתומות, ומה ענין ליצנות לכאן. [ובעיקר הדבר מה שקורח סיפר על האלמנה עם המצוות התלויות בארץ צ"ע, שהרי עדיין היו במדבר ולא היו המצוות התלויות בארץ נוהגות שם כלל, ומלשון המדרש משמע שקורח דיבר על מעשה שהיה ולא על מעשה שעתידי להיות].

אולם הביאור בזה אומר מורנו הגאון **רבי אליהו ברוך פינקל** זצ"ל, דהנה כל טעותו של קורח היתה מחמת הסתכלות לא נכונה, וקורח נתעורר מחמת המדות הרעות ואיבד את הראיה האמיתית, אבל האמת שאין אלו אלא דברי ליצנות. דהנה קורח בא כביכול לרחם על האלמנה ושתי היתומות במה שסבלו, אכן למתבונן ולמאמין אין כאן שום סבל.

ויבאר הדבר ע"י משל, דהנה אם יבא אדם ויתן לחבירו עשר אלף זוז במתנה, אך יתנה עמו מראש שאלף זוז מתוכם יתן לעניים ולכהנים, הרי ודאי

אמרו חז"ל (שם) מה עשה כינס עליהם את כל הקהל שנאמר "ויקהל עליהם קורח את כל העדה". התחיל לומר לפנייהם **דברי ליצנות**, אמר להן: אלמנה אחת היתה בשכנותי ועמה שתי נערות יתומות והיה לה שדה אחת, באת לחרוש אמר לה משה לא תחרוש בשור ובחמור יחידיו, באת לזרוע אמר לה שדך לא תזרע כלאים, באת לקצור ולעשות ערימה אמר הניחו לקט שכחה ופיאה, באת לעשות גורן אמר לה תני תרומה ומעשר ראשון ומעשר שני. הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו. מה עשתה עמדה ומכרה את השדה ולקחה שתי כבשות וכו', כיון שילדו בא אהרן ואמר לה תני לי את הבכורות וכו', הגיע זמן גזירה וגזזה אותן אמר לה תני לי ראשית הגז. אמרה אין בי כח לעמוד באיש הזה הריני שוחטתן ואוכלתן. כיון ששחטה אמר לה תני לי הזרוע לחיים והקיבה, אמרה אפי' אחר ששחטתי אותן לא נצלתי מידו ואמרה הרי הן עלי חרם, אמר לה כולו שלי שכך אמר הקב"ה כל חרם בישראל לך יהיה. נטל והלך לו והניחה בוכה היא עם שני בנותיה.

מבואר בדברי חז"ל אלו שכל זה היה מדברי ליצנות

סקירה על פרי עמלם של בני הישיבה שיצאו לאור

ונכתב בספר

הספר הוא פרי יבולו של הגאון רבי אביעד אברהם קורצטג שליט"א ראש חבורה בישיבתנו הק'.

עדי אברהם עניני וקדושת דיני בית הכנסת.

ביאורים בשיטות הראשונים והאחרונים והפוסקים בענייני דיני קדושת בית הכנסת ובית המדרש.

בפני ספר תורה בזמן הריקודים בשמחת תורה, מאפשרות ללומד לאתר במהירות את הנושאים הספציפיים בהם הוא מעוניין להעמיק, ולעקוב אחר הדיונים השונים.

כמון כן יש דגש מיוחד על התייחסות למקרים מעשיים המצויות בימינו, כמו "בית כנסת שיש בו שיעורי תורה אם חשיב בית הכנסת או בית מדרש", "בדין מכשירי הטענת רב קו בבתי כנסת", "בדין מעבר דרך בית הכנסת לסוכה שיוצאת ממרפסת בית הכנסת", ועוד מגוון ביורי הלכה בנושאים אקטואליים.

את הספר ניתן להשיג אצל הרב המחבר בכתובת: **רחוב קויפמן 23 ירושלים | טלפון: 053-3102404** וכן במייל: com.gmail@akurs864

המערכת מברכת את הרב המחבר שליט"א שיזכה להפיץ מעיינותיו חוצה, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה.

הספר מהווה חיבור תורני מעמיק ומקיף, המיועד לתועלת הלומדים והמתפללים החפצים להעמיק בהלכות קדושת בית הכנסת. מטרתו המרכזית של הספר היא להקל על לימוד ההלכות הסבוכות, על ידי סידור החומר בצורה בהירה, מתומצתת ומסודרת, תוך הרחבת היריעה והעמקה בסוגיותיה.

הספר בנוי בצורה שיטתית ומאורגנת, המאפשרת התמצאות קלה ונוחה בחומר. הוא מחולק לסימנים על פי נושאים הלכתיים. כל סימן מציג את ההלכה, ולאחר מכן מפרט את הדיונים והשיטות השונות של הראשונים והאחרונים לגביה.

יתרון מובהק במבנה הספר הוא השימוש בכותרות משנה מפורטות לכל סוגיה ודין. כותרות אלו, כגון "כבוד ומורא בתי כנסיות ומדרשות אם הוי דאורייתא", "קדושת בתי כנסת ובתי מדרש לאחר שפסק שימושם", "איסור שיחה בטילה ודברים בטלים", "בדין הנחת שקיות קניות והנחת אופנים בבית הכנסת", ו"בדין עמידה





רישום לזמן אלול תשפ"ה

הרישום לאברכים בני א"י וחו"ל,
ולבחורים בני א"י יהיה אי"ה עד:

**יום חמישי
י"ד תמוז תשפ"ה
(10/07/2025)**



ישיבת מיר
YESHIVAS MIR
YERUSHALAYIM

להרשמה ניתן לגשת בין השעות 13:30 - 15:30 ליד הכניסה לבניין המרכזי

(בתוך חדר הניקוי יבש) יש להגיע עם תעודת זהות/דרכון

או לפנות במייל ל- kollet@themir.org או k026574474@gmail.com

ולקבל טופס רישום ישירות במייל

לאברכים - ניתן גם להירשם בעמדות נדרים פלוס הנמצאות בישיבה

יש להעביר תמונת מסמרט וצילום צבעני של ת.ז./דרכון למשרד הישיבה או במייל הרשום למעלה

לבחורים בלבד - ניתן גם לפנות למשרד הישיבה בחדר מס' 4 בין השעות 10:00-16:00

טלפון לבירורים
02-6574474

(בין השעות 10:30 - 16:00)

- אין במילוי טופס הרשמה כל התחייבות לקבלה.
- בחורים הלומדים בישיבה ונישאים בשטחונים
ומעוניינים להמשיך ללמוד בכולל עליהם למלא
טופס רישום לכולל



Registration for the Elul 2025 Zman

Registration for:
Avreichim, from Eretz Yisrael & Chutz Laaretz
and Bochurim from Eretz Yisrael

Will take place until:
Thursday, July 10th 2025
יום חמישי, י"ד תמוז תשפ"ה

Registration will take place next to the
Entrance of the Main Building,
in the Dry Cleaning Room
between 15:30-13:30.

Please bring along TZ/Passport

You can also request an application by
sending an email to: kollel@themir.org

For Israeli Avreichim only:

You can complete the application on the
Nedarim Plus Stands in the Yeshiva.

For Israeli Bochurim only:

Application forms can be picked up and
dropped-off at Room No 4



For any further enquiries call:

Tel: **02-6574474**

Between 10:00- 16:00

- There is no automated acceptance by handing in an application form.
- Single Mir students who are getting married in the year תשפ"ה and want to continue to learn in the Mir Kollel, need to reapply as an Avreich, by sending in a kollel application form.